

Kun mennesker

F

Vi undskylder ofte vores moralske svagheder eller nederlag ved at sige '**Vi er jo kun mennesker**'.

Hvad mener vi med det? Hvorfor tror du, folk så ofte kommer til kort over for deres egne standarder og idealer?

Markus
14,27-72

Historisk kontekst

Da Jesus ankom til Jerusalem, gik han direkte til templet.

Templet var hjertet i den jødiske religion og Israels stolthed. Alligevel trådte Jesus ind i denne storslåede bygning, som om den tilhørte ham, som om han var kommet hjem og havde fundet sit hus i et stort rod.

Han begyndte med at smide folk ud og fordømte den kommercialisme, han fandt der. Mange blev forundrede og mange blev forfærdede. 'Hvad giver dig ret til at gøre dette?' var det oplagte spørgsmål. Selv nogle af hans følgere begyndte at synes, at han drev det for vidt.

Myndighederne, som længe havde været fast besluttet på at slå Jesus ihjel, blev henrykte, da Judas, en af de tolv, kom til dem med sit tilbud om at forråde Jesus.

De begivenheder, som Jesus havde forudsagt, udfoldede sig hurtigt derefter.

Læs Markus 14,27-31

²⁷Mens de gik op ad stien, sagde Jesus til dem: »I vil alle tage afstand fra mig, men så bliver det skriftord opfyldt, som siger: 'Jeg vil slå hyrden ned, og fårene vil blive spredt.'²⁸Men efter at jeg er genopstået fra de døde, vil jeg gå i forvejen til Galilæa, så vi kan mødes dér.«

²⁹»Selv om alle de andre tager afstand fra dig, så gør jeg det ikke!« forsikrede Peter. ³⁰Jesus svarede ham: »Det siger jeg dig: Inden natten er forbi, og hanen galer for anden gang, har du tre gange nægtet at kendes ved mig.«

³¹»Aldrig i livet!« forsikrede Peter. »Så vil jeg hellere dø sammen med dig!« Nøjagtig det samme sagde alle de andre.

Jesus advarer endnu engang sine venner om kommende begivenheder. Han citerer en profeti, som fortæller om en tid, hvor Gud i sin dom vil slå sin udvalgte konge ned og sprede hans folk som får uden en hyrde.

- 1 Hvorfor vil denne ud af alle Jesu forudsigelser være særligt svær for hans venner at acceptere?
- 2 Hvordan reagerer Peter på Jesu advarsel? Beskriv dine indtryk af Peter fra dette afsnit og fra det, vi så om ham i studie D.

Læs Markus 14,32-42

³²De kom nu til et sted, der hedder Getsemane. »Sæt jer her, mens jeg går hen og beder,« sagde Jesus. ³³Dog tog han Peter, Jakob og Johannes med sig lidt længere frem. Hans ansigt afspejlede smerte og uro. ³⁴»Jeg er døden nær af sorg,« udbrød han. »Bliv her og hold jer vågne, mens jeg beder.«

³⁵Han gik lidt længere frem, faldt på knæ med ansigtet mod jorden og bad om – hvis det var muligt – at blive fri for det frygtelige, der ventede ham. ³⁶»Far,« bad han, »alt er muligt for dig. Kan du ikke tage det her lidelsens bæger fra mig? Dog ikke som jeg vil, men som du vil.«

³⁷Så gik han tilbage til de tre disciple og så, at de var faldet i søvn. »Simon, sover du?« sagde han. »Kunne du ikke holde dig vågen bare én time for min skyld? ³⁸Viljen er god nok, men i egen kraft kan I ikke. Hvis I ikke skal bukke under for fristelsen, må I være vågne og bede.«

³⁹Jesus gik igen lidt væk fra dem og bad på samme måde som før. ⁴⁰Noget efter vendte han tilbage og så, at de tre disciple var faldet i søvn igen. Deres øjenlåg føltes tunge som bly, og de havde intet at sige til deres forsvær.

⁴¹Da Jesus for tredje gang gik hen for at bede og derefter kom tilbage, udbrød han: »Nå, I sover stadig og hviler jer! Nu er det overstået! Tiden er kommet, hvor Menneskesønnen skal overgives i onde menneskers vold. ⁴²Rejs jer og lad os gå! Forræderen er på vej.«

Jesus går med sine venner hen til en stille olivenlund kaldet Getsemane, en kort gåtur fra Jerusalem. Mens han beder, taler Jesus igen om et bæger, han skal drikke.

Som vi har set (studie E), er dette billede stærkt forbundet med oplevelsen af at lide under Guds dom. Men i den samme bøn henvender Jesus sig til Gud med bemærkelsesværdig fortrolighed som 'far' (i originalteksten bruges ordet 'Abba', den uformelle form af ordet 'far' på aramæisk).

- 3 I løbet af menneskehedens historie har mange mødt døden på heroisk vis med stor fatning; men Jesus er 'dødsens angst'. Hvad kan det være, Jesus skal til at opleve, som fuldstændigt overvælder ham?
- 4 Hvordan udviser Jesus alligevel mod i dette prøvelsens øjeblik på trods af sin angst?
- 5 Hvordan kan Jesu indre kamp sammenlignes med hans venners kamp for at støtte ham i bøn i nødens time?

Læs Markus 14,43-52

⁴³Ordene hang endnu i luften, da Judas pludselig dukkede frem af mørket – han, som var en af de 12 disciple. Han kom med en flok mænd, der var bevæbnet med sværd og knipler. De var udsendt af ypperstepræster-

ne, de skriftlærde og de øvrige ledere. ⁴⁴Forræderen havde i forvejen sagt til dem: »Den mand, jeg hilser med et kys på kinden, ham er det. Grib ham, og hold ham godt bevogtet, når I fører ham bort.«

⁴⁵Da de var nået frem, gik Judas straks hen til Jesus. »Mester,« sagde han, idet han gav ham et kys på kinden. ⁴⁶I samme øjeblik greb mændene Jesus og holdt ham fast. ⁴⁷En af de nærmeste disciple trak sit sværd, slog efter ypperstepræstens tjener og huggede hans ene øre af. ⁴⁸»Man skulle tro, det var en farlig forbryder, I var ude efter, sådan som I er bevæbnede,« sagde Jesus. ⁴⁹»Hvorfor arresterede I mig ikke i templet? Dag efter dag underviste jeg i templet, uden at I pågreb mig. Men det, der sker her, er blot en opfyldelse af Skriftens ord.«

⁵⁰Derefter flygtede alle disciplene. ⁵¹Dog var der en ung mand, der fulgte efter Jesus, da han blev ført bort. Den unge mand havde kun et klæde over sig, og da mændene prøvede at gribe fat i ham, ⁵²viklede han sig ud af det og flygtede nøgen.

- 6** Jesus kender alt til Judas' forræderi og arrestationen, som vil følge, og alligevel modsætter han sig ikke vagterne og end ikke Judas' kys. Hvorfor tror du, Jesus underlægger sig denne behandling?

Læs Markus 14,53-65

⁵³Jesus blev nu ført til ypperstepræstens hus, hvor ypperstepresterne, de skriftlærde og de øvrige jødiske ledere efterhånden samledes. ⁵⁴Peter fulgte efter på afstand og vovede sig indenfor i ypper-

stepræstens gård. Her satte han sig og varmede sig ved ilden sammen med vagtmandskabet.

⁵⁵Inde i huset prøvede det øverste jødiske råd, anført af ypperstepræsterne, at finde noget, de kunne anklage Jesus for. De ville have ham dømt til døden, men manglede beviser. ⁵⁶Adskillige falske vidner blev ført frem, men de modsagde hinanden.

⁵⁷Til sidst stod nogle mænd frem med følgende falske vidnesbyrd: ⁵⁸»Vi har selv hørt ham sige: 'Jeg vil ødelægge det tempel her, som er bygget af mennesker, og inden der er gået tre dage, vil jeg rejse et nyt, der ikke er bygget af mennesker.'« ⁵⁹Men heller ikke på det punkt stemte deres udsagn overens.

⁶⁰Nu rejste ypperstepræsten sig og sagde til Jesus: »Du har hørt anklagerne imod dig. Hvad har du at sige til dit forsvar?« ⁶¹Men Jesus svarede ham ikke et ord. Så spurgte ypperstepræsten: »Er du Messias, Guds Søn?«

⁶²»Ja, det er jeg,« svarede Jesus, »og I skal se Menneskesønnen sidde ved Den almægtige Guds højre side, og I skal se ham komme igen med himlens skyer.« ⁶³Da rev ypperstepræsten sin kjortel i stykker og råbte: »Hvad skal vi med flere vidner! ⁶⁴Nu har I selv hørt, hvordan han håner Gud. Hvad er jeres dom?«

De var alle enige om, at han fortjente dødsstraf.

⁶⁵Nogle af de omkringstående begyndte at spytte på Jesus. De lagde noget over hans ansigt, så han ikke kunne se, og slog ham med knytnæver, idet de sagde: »Hvis du er en profet, så sig os, hvem der slog dig!« Selv retsbetjentene slog ham med stokke, da de førte ham væk.

- 7 Hvordan beskriver Markus retssagen? Er den retfærdig?

Retssagen åbner for det ene spørgsmål, som Jesus bryder sin tavshed for at svare på. Ypperstepræsten, som tydeligvis er frustreret over den manglende fremgang, rejser sig og presser Jesus direkte: »Er du Messias, Guds søn?« Det er dette spørgsmål om hans identitet, som har været i centrum af Markus' beretning siden begyndelsen.

For første og eneste gang i evangeliet giver Jesus et utvivlsomt tydeligt svar.

- 8 Jesus står anklaget foran sine fjender, forrådt og forladt af sine venner. Hvorfor tror du, han vælger dette for alle øjeblikke til at være åben om sin sande identitet?
- 9 Blasfemi betyder at spotte eller give et falsk billede af Gud. Enhver, som hævdede at være guddommelig, blev automatisk dømt for at være skyldig i blasfemi. Er Jesus skyldig i anklagen? Hvad er det ironiske her, hvis Jesus taler sandt?

Markus fokuserer nu igen på fortællingen om Peter, efter tidligere at have forladt ham (vers 54) uden for retssagen hvor han varmede sig ved et bål i ypperstepræstens gård.

»Jeg sværger på, at
jeg overhovedet ikke
kender den mand, I
taler om!«

Læs Markus 14,66-72

⁶⁶Mens det her foregik inde i huset, sad Peter nede i gården. Da en af ypperstepræstens tjenestepiger kom forbi, ⁶⁷fik hun øje på ham, mens han sad og varmede sig ved ilden. Hun stirrede et øjeblik på ham og sagde så: »Du var også sammen med ham Jesus fra Nazaret!«

⁶⁸Peter benægtede det med det samme. »Jeg aner ikke, hvad du snakker om,« sagde han og forsvandt derefter ud i portrummet. Netop da galede en hane.

⁶⁹Da pigen lidt efter så ham dér, råbte hun til de omkringstående: »Ham dér er en af dem.« ⁷⁰Atter benægtede Peter det.

Lidt senere sagde de, der stod omkring ham: »Du er bestemt en af dem, for man kan høre på dig, at du er fra Galilæa!«

⁷¹Peter benægtede det igen og sagde: »Jeg sværger på, at jeg overhovedet ikke kender den mand, I taler om!«

⁷²I det samme hørtes endnu et hanegal, og Peter huskede pludselig, hvad Jesus havde sagt: »Inden hanen galer anden gang, har du tre gange nægtet at kendes ved mig.« Og han brød sammen i gråd.

- 10** Hvilke ligheder er der mellem Jesu og Peters oplevelser? Hvordan står deres oplevelser og reaktioner under prøvelsen i modsætning til hinanden?

- 11 Markus fortæller os, at da Peter huskede Jesu ord, brød han sammen i gråd. Overrasker det dig, at Peter var så lidt bevidst om sin svaghed før dette øjeblik (vers 29 og 31)? Hvor let/ svært synes du, det er at sympatisere med Peter?

Hvad betyder det for os?

Tilsyneladende er det Jesus, der står som dømt. Ifølge Jesus er det dog alle andre, der står for dom. Peter og disciplene troede, at de kunne beskytte og forsvare Jesus, men da de blev sat på prøve, løb de væk og fornægtede ham.

Det jødiske råd troede, at de havde ret til at dømme Jesus, men Jesus fortæller dem, at han i virkeligheden er deres dommer. Selv om præsterne anklagede Jesus for blasfemi, var det dem, der spottede og spyttede på ham, der sidder ved Guds højre hånd.

- 12 Markus maler et ubehageligt billede af menneskelig arrogance og moralsk svaghed i disse afsnit. Hvor realistisk mener du, dette billede af den menneskelige natur er?

- 13 Hvilke indtryk af Jesus efterlader disse afsnit dig med?

Har du spørgsmål om den menneskelige natur?

Gå til kfs.dk/uncovermarkus

Ordliste

- **Getsemane** – *en have ved foden af Oliebjerget*
- **Det jødiske råd** – *den jødiske religiøse domstol og dens medlemmer*
- **Skriftens ord** – *en anden måde at referere til Bibelen*

